

IN MEMORIAM

СЛАВИЦА СТАМЕНКОВИЋ

(1950-2006)

У лето 2006. године, опростили смо се од наше драге колегинице Славице Стаменковић. Рођена је 5. августа 1950. године у Београду, у којем је завршила основну школу, гимназију и дипломирала на Филозофском факултету, на Одељењу за историју уметности, 1979. године. У Музеју града Београда се запослила 1980. године. Након неколико година рада, постала је руководиоца Одсека за ликовну уметност од 1950. године и на том месту провела свој радни век. Током рада у Музеју, нарочиту пажњу је поклањала презентацији уметничких дела из фонда ове куће. Трудила се да путем изложби и пратећих каталога и монографија, на што бољи начин, јавности представи део баштине која јој је била поверена на старање. Као трајне вредности, иза наше Славице остаје више књига, посвећених ствараоцима који су својим делима обогатили културно-историјско наслеђе Београда:

- 1988 *Паја Јовановић, цртежи*, Музеј града Београда, Каталог изложбе 34
- 1990 *Цртежи, акверели и графике*, Музеј града Београда, Збирке и легати XXI
- 1992 *Легат Риста Стијовића*, Музеј града Београда, Збирке и легати XXIII
- 1993 *Скулптура Марка Никезића*, Музеј града Београда, Посебна издања 5

- 1993 *Графички опус Стојана Ђелића*, Музеј града Београда, Посебна издања 6
- 1996 *Уметничка дела у легатима Музеја града Београда*, Музеј града Београда, Збирке и легати XXV
- 2002 *Скулптуре, Збирка Музеја града Београда*, Музеј града Београда, Збирке и легати XXVII

Иза ове кратке белешке о Славичином раду у струци доносимо опроштајну реч њеног колеге из Музеја, Николе Црнобрње, одржану на сахрани:

Опраштамо се од личности коју смо неизмерно волели, поштовали и ценили. Опраштамо се од наше драге Славице. Исијавала је доброту, лепоту и истинитост. Тим даровима, божанским, богатила је све нас, чије су се животне и радне нити преплитале са њеним. Доброта потекла из дубине њене душе претварала се у осмех, у радост, у пажњу ... Ми, који смо са њом у Музеју града Београда провели радни век, то добро знамо. Њен пут ка једноставном исказу и излазу, увек обасјан зракама оптимизма, често нам је знао бити ослонац за скок из личног неспокојства и бриге. Знали смо помислити, а и гласно рећи: „То ће Славица

да разуме, да помогне.“ Веровали смо и uzдали се у њу.

Префињени осећај за меру, склад и такт био је само део њене духовне лепоте, који ће је усмерити на студиј историје уметности. Истину, правдољубивост, исказивала је гласно и јасно. Била је слободан човек.

Како у животу, тако и на послу којим се предано бавила, Славица је поседовала дар да открије и учврсти вредност. То је бриљантно показала својим делом. Несвакидашња је била њена изложба – презентација до тада уметничкој јавности непознатог вајара, али великог и вајара и државника, Марка Никезића, приређена у изложбеном простору Конака кнегиње Љубице. Славица је сабрала његове предивне скулптуре, каталошки обрадила и даровала нашој култури, нашој ликовној уметности, трајну вредност којој је претио заборава.

На свим пољима музеолошке делатности, као и оним које у граничном опсегу можемо свести у ликовно стваралаштво, Славица је оставила видан траг. На самом почетку свог рада у Музеју, прихватила је корисне савете и сугестије професора Павла Васића да публикује сабране ликовне вредности које се чувају у музејским збиркама, преваходно у Музеју града Београда. Уследило је више њених

каталога, посвећених домаћим ствараоцима који су својим делима обогатили културно-историјско наслеђе Београда.

Као историчар уметности, Славица је годинама неговала плодотворну комуникацију са великим бројем савремених стваралаца. Упутила је, на разне начине, силне подстицаје младим уметницима који су тек ступали на ликовну сцену. Организовала им је изложбе, писала текстове за каталоге. Незаборавне су сликарске колоније које је водила (Младеновац, Свети Стефан) и које су окончаване успешним изложбама.

Драга Славице, светле су тачке твог живота. Сијају и сијаће. Због особите брижности, старања и пожртвованости, уживала си велико поштовање и дивљење свих нас који смо ти били блиски. Остала си рано без вољеног мужа Трајка. Преузела си породично кормило и подигла Немању и Уроша, два добра човека, уливајући им љубав према прерано изгубљеном оцу.

У свести твојих синова, твоје породице, свих твојих пријатеља, остаје, драга Славице, твој ведри и од племенитих нити саткани лик!

Вечна ти слава и хвала наша драга и незаборавна Славице!